

polnotú. Tímže plévely, ohném dúcha, jeretíčeskija popalíl jesí, filosofíji božéstvennyja pitájemyj račénijem, ótče otcév, i pástyrju pástyrej, i slóvo vírných, svjaščénnikov svitíl'niče, vselénnyja sláva, vseblažénne Hrihórije.

K premúdrosti čáši priblíživ čestnája tvojá ustá, ótče Hrihórije, bohoslóvija počérpl jesí božéstvennuju vódu, i vírným obíl'no prepodál jesí: jeresěj zahradíl jesí tečénije dušehúbnoje, chulénija ispólnennoje. Íbo jáko kórmčija t'á obríte Dúch svjatýj, otrijúšča i otoňášča, jáko vítrov dychánija, zločestvých stremlénija, vo jedínnici suščestvá Trójcu vozviščájušča.

Sláva, hl. 1: Civnícu Dúcha, jeresěj pobidíteľa, i pravoslávnych naslaždénije, vtoráho napérsnika, Slóva samovídca dohmátov bývšaho, múdraho pastyrenačál'nika, cerkóvnyja pitómcy, bohoslóvnymi písňmi prirecém: tý jesí pástyr dóbryj, dávyj tebé samáho Hrihórije, jáko učíteľ Christós za ný, i s Pávlo m líkúješi, i mólišisja o dušách nášých.

I nýňi: Bohoródičen: Svjat'íšsaja svjatých vsích síl, čest'íšsaja vsejá tvári Bohoródice, Vladyčice míra, spasí ný, Spása róždšaja, ot prehrišénij tmoríčnych i bíd, jáko blahája, molítmami tvojími.

Sv. Hrihórij Bohoslov 25. .1

Hl. 1. Pod. Prechvál'niji múčeniccy: Ótče Hrihórije,* tvojích ustén ni chodátaj zabvénija hrób zatvorí:* bohoslóvija bo javílsja jesí ustá,* blahočéstija dohmáty i nýňi vselénňij viščája.* Tímže molísja,* darovátí dušám nášým mír i véliju mílost'.

Ótče Hrihórije,* múdri plóti uklonílsja jesí * blahoprebyvátel'naho i navítneho:* na nebotéčnuju že vsíd* četverokónnuju dobrodítelej kolesnícu,* vpreílsja jesí k dobró'i neizrečénňij.* Jejáže nasyščájasja,* nýňi podajéši dušám nášým* mír i véliju mílost'.

Ótče Hrihórije,* Bóhu i čelovíkom býl jesí* víren chodátaj blahodátiju:* i nýňi Bohomílostivna,* blahoderznovénnymi molítmami položív nám Christá,* ne prestáj Hóspoda mol'á, prepodóbne,* darovátí dušám nášým mír i véliju mílost'.

Hl. 2: Pod. K'ijimi pochvál'nymi: Prijdíte svjaščénnymi písňmi* da voschválím Bohohlahólivaho Hrihórija:* óko blahodátí, i vemúdraja ustá Dúcha svjataho,* svítlaho svitíl'nika vselénnyja,* vélije cérkve ohlašénije,* slávu pravoslávija, vsečúdnuju bohoslóvija strujú,* božéstvennych dohmátov prisnotekúščuju rikú,* istóčnik vsehdá kipjáščij,* netl'ínnyja božéstvennyja vódy.

Lubóviju duchóvnoju dnés da vospojím jerárcha,* apóstolov jedinonrávnaho, * i blahočéstija pobórnika,* blahohlahólanija navodnénije,* potók učitel'stva ziló sladčájšij,* slovés vysokohlahólných tvérdost',* nebohromnaja ustá, ohnedýšuščij jazýk,* premúdrosti dokróvišče,* slóva propovídnika,* vírných udobrénije.

Písňmi dólžnymi vsí da voschválím Bohoslóva,* Christóvy pástvy stráža,* lovcá volkóv vemúdraho* plévelov ľubod'íjčičšnych istorhátel'a,* síjateľa že právých dohmátov vsečúdnaho,* othoníteľa jertíčestvujuščich ziló kripčájšaho, * vozrastívšaho že ístinno* bódrostiju božéstvennoju Christóvy talánty,* jákože ľípo,* i mír prosvitívšaho učénij božéstvennymi svitlost'mí.

Hl. 4. Slóvom Bóžijim otvérz ustá tvojá,* premúdrosti privlékl jesí Dúcha,* i póln blahodátí býv,* božéstvennaja vozhremív jesí učénija,* treblažénne Hrihórije.* i ánhel'skim sovokúpl'sja sílam,* Trójčeskij propovídal jesí svít i nerazdílnyj.* Tímže tvojími osijávšesja bohohlahólaniji,* Trójci poklaňajemsja,* vo jedíňím božeství poznávajemij, *vo spasénije dúš nášých.

Ohnennym jazykom tvojím* bohohlahólivym, Hrihórije,* bohobórnaja popalíl jesí jeretíčestvujuščich jazykobólja:* božestvennaja jáko ístinno javílsja jesí ustá,* Dúchom vozhlahólavšaja velíčija Bóžija:* i písáňmi voobrazívšaja,* sokrovennotájnyja Trójcy jedinosíľnoje suščestvó:* i trisólnečnym svítom prosvitív zemnýj mír,* mólišisja neprestánno o dušách nášych.

Sláva hl. 8. Bódryj jazýk tvój ko učeníju,* vo ušesích serděčnych vozhlášajuščij,* ľinívych dúšy vozstavľájet:* i bohoviščánnymi hlahóly ľístvica obrítájetsja,* ot zemlí k Bóhu vozvod'áščaja.* Ťímže Hrihórije Bohoslóve,* ne prestáj mol'ásja Christú,* ot bíd spastí dúšy náša.

I nýňi: Cár nebésnyj za čelovikol'úbije na zemlí javílsja,* i s čelovíki pozivé,* ot Dívy bo čistyja plót' prijémyj,* i iz nejá prošědyj s vosprijátijem,* jedín jěst' Sýn, suhúb jestestvóm,* no ne ispostásiju.* Ťímže soveršěna tohó Bóha,* i soveršěna čelovíka voístinnu propovídajušče,* ispovídujem Christá Bóha nášeho.* Jehóže molí, Máti beznevístnaja,* pomílovatisja dušám nášym.

Na stichóvnach stichiry

Hl.5. Pod. Rádujsja: Rádujsja, bohoslóvija ístóčnice,* i bohozrínija vysókaho obíteľ:* výšňuju bo hlubimú, ótče,* s blahočestívym pómyslom ispytáv,* vsím ujasníl jesí,* v trijěch sólncich jedínaho svíta býti razstvorénije,* sojediňáje moje toždestvóm božestvá.* Trójčestvujemoje že čestnými ypostásmi,* žitijá úbo čistotóju,* i slověs svítlostiju,* čestvováti naučája Trójcu vsesvjatúju, Bohodochnovénne:* ot nejáže nizposláti dušám nášym* molí vélíja mílost'.

Stích: Ustá mojá vozhláhoľut premúdrost', i poučénije sérđca mojehó rázum.

Zaréju bohoslóvija tvojeho* jeresěj temnonístvostvo razrušíl jesí:* ístóčnik bo ozarénij,* blahočestívym pómyslom, Bohoslóve,* predvarív i bohomúdrym,* svítlostem súščym otonúdu podavájemym, priobščílsja jesí.* Prosijátelen bo tvój úm jákože zercálo soďílavyj,* trójicnyj Božestvá, ótče, svít i nerazd'íl'nyj,* prijál jesí svitlíjšij,* i lučú bohátno jedínstvennuju vmistíl jesí:* júže nýňi umolí,* dušám nášym darováti vélíju mílost'.

ďívtvennych ne razvérzšemu ložěsn, vnehdá razdáti bez símene, t'á velíčajem.

Katavásija: V zakóni síni i písánij óbraz vídim virniji: vsják múžeskij pól, ložesná razverzája, svját Bóhu. Ťím pervoróždennoje Slóvo, Otcá beznačáľna, Sýna pervorod'áščsja Máteriju neiskusomúžno, velíčajem.

Svitúlen: Pod. Dúchom vo svjatlíšči: Měč slověs tvojích, i síla sehó, jazýki otsičé nevírnych do koncá: jáko věšč bo ternóvnuju t'ích popalíl jesí bezbóžnaja novosičénija, Trójci naučil jesí poklaňátisja bohol'ípno, Hrihórije Bohoslóve.

Sláva: Pod: So učeníki: Jedínici triypostásňij i Trójci soveršěnnij v jedíňim božeství, vsemúdre Bohoslóve, naučil jesí poklaňátisja: svít rekíj Otcá, i Sýna svít, páki že svít Dúcha svjataho. No jedín svít, nerazd'ílen, neslíjanen: jedín bo Bóh ujasňájaj jedinosúščnoje, o Hrihórije blažěne.

I nýňi: Bohoródičen: S Bohomáteriju i Dívoju Maríjeju, i Vasílijem, vsemúdre, predstojáj velíkím neprístúpnij Trójci, mír míru, tíšinú cěrkvi, pobídy, i nám spasénije isprosí nýňi voschval'ajuščym t'á, Bohoslóve archijerěju Hrihórije, rítore cěrkóvnij.

Na chvalítech na 4

Hl. 4. Pod. Zványj svýšje: Presík písmene tý mrák, všěl jesí dúchom k svítu vysočájšemu: i otonúdoje prijém svitolíjánije, bohoslóvijem vsjá obohátíl jesí, Hrihórije vsemúdre, cěrkve svitílo: blistáňmi že slověs tvojích mráčnyja óblaki jeresěj razhnál jesí. Ťímže vodvorjájěšisja, íd'íže hlás prázdnujuščich, ánhelom sobesídnik, mol'ásja neprestánno, jěže spastísja dušám nášym.

Bohoslóv vtorýj i taínnik božestvennaho osijánija, íže Trójcy svítlyj propisátel', íže o neizrečěnním i božestvenním jesteství, prejestěstvenno naučája, Hrihórije: i nýňi svitlíje naslaždásja Bóha, počítájuščich t'á pomináj, i pobórstvuj o cěrkvi, júže sobrál jesí: tvoje bo víščánije vo vsjá vselěnyja izýde koncý, naučája sláviti Trójcu jedinosúščnuju.

Vozd'ílav zěmľu jazýkom, Bohohlahólive, sérđca brazdám símja božestvennoje, bohoslóvijem obohátíl jesí vysočájšim cěrkve vsjú

Bohoródičen: Choťá za blahoutróbie svoje ot smérty i tlí páki vozzváti jestestvo čelovičeskoje prebožéstvennyj, Dívo Vseneporóčnaja, v čístuju utróbu tvoju vselísja.

Katavásija: Irmos: Súšu hluborodítel'nuju zémľu sólnce našéstvova inohdá: jáko st'iná ohust'í obapóly vodá ľudem pišemorechod'áščym, i blahouhódnno pojúščym: pojím Hóspodevi, slávno bo proslávisja.

Kondák, hl. 3: Pod. Díva dnés: Bohoslóvnym jazýkom tvojím spletenija rítorskaja razrušivj, slávne, pravoslávija odéždeju svýše istkánnoju cérkov ukrašíl jesí: júže i nosjášči s námi zovét tvojími čády, rádujsja, ótče, bohoslóvija úme krásnijšij.

Ikos: Ot bohoslóvnjya i vysókija múdrosti tvojejá ispoľni mój úm ubóhij i strástnyj, jáko da vospojú žitijé tvoje, ótče: ne mohú bo slóva prinestí tebí, ášče ne tý podási mí krípost' slóva, i rázum i múdrost': jáko da ot tvojích tvojá prinesú tebí, i ot bohátstva dobrodítelej tvojích ottúdu obrjášču vinú, i uvinčajú čestnúju i svjatúju tvoju hlavú, s vírnymi vzyvája: rádujsja, ótče, bohoslóvija úme krásnijšij.

Písň 9

Irmos: Íže výšňuju hlubinú božéstvennaho nepostížénija blahočéstno otvérz, úm jáko iz kámene, neobjátnyja, Bohonačál'nyja vozvýsil jesí trójcy, vsebláženne ótče, t'á veličájem.

Stích: svjatítel'u ótče Hrihórije, molí Bóha o nás.

Íže chudúju odéždu zákónnaho rastórh písánija, i júže v ném božéstvennuju dobrótu, i tájinstvenuju, božéstvennych dúcha nám istolkováv písánij, trebláženne ótče, t'á veličájem.

Stích: svjatítel'u ótče Hrihórije, molí Bóha o nás.

Hórnym líkóm sočíslen sýj, prepodóbnne ótče, íbo s ními vo víki vodvorjáješisja. O tvojeje pástvi mol'by tvorí k Bóhu, vsebláženne ótče, t'á veličájem.

Bohoródičen: Tý vmistílišče, Čístaja, božéstvennaho neobjátija, výše jestestvá bylá jesí, jáko Bóhu plóť vzaímstvovavšaja, i tvojích

Stích: Ustá právednaho pičátsja premúdrosti, i jazýk jeho vozhlahólet súd.

Rádujsja, rikó Bóžija,* jáže prísno polná vód blahodáti,* vsják veseláščaja hrád Carjá Christá* božéstvennymi slovesý i učěňmi:* sládoštnyj potók, neisčerpájemaja pučiná,* dohmátov izvístnyj chranítel' zákónnyj:* tepl'íjšij Trójcy pobórník, *orhán Dúcha vsjatáho, úm bódryj,* blahohlásnyj jazýk, hlubinú písánij skazújuščij.* Christá nýňi molí,* dušám nášym darováti véliju mílost'.

Sláva hl. 8: Serdcá vírných zemleďlaja* jazýkom tvojím, Hrihórije,* blahočéstija v níh prísnočvitúščyja izrastíl jesí plodý Bóhu,* ternóvnjya jéresy posikája iz kórene,* i ukrašája smýsly čistotóju.* Tímže prijémľa náša pochvalý,* božéstvennaja civníce,* bódroje óko, pástyrej pástyr, volkóv lovéc:* molísja príľížno, bohoslóve,* Slóvu o dušách nášych.

I nýňi: Beznevístnaja Dívo,* jáže Bóha neizrerečénno začěňši plótiyu,* Máti Bóha výšňaho,* tvojích rabóv mol'by prijímí Vseneporóčnaja,* vsím podajúščí očiščěnije prehrišěnij:* nýňi náša molěnija prijémľuščí,* molí spastísja vsím nám.

Tropár, hl.1: Pástyrskaja sviríl' bohoslóvija tvojehó rítorov pobidí trubý: jákože bo hlubiný Dúcha izyskávšu, i dobróty viščěnija prilóžisja tebí. No molí Christá Bóha, ótče Hrihórije, sapstísja dušám nášym.

Na Utreňi

1. Sidálen, hl. 3. Pod. Božestvennyja víry: Božestvennoje osijánije naslídstvovav, žitijé neveščestvenno izobučíl jesí, jedinoiménnym svjaščénstvom preizjáščestvovav: prejestestvenno bo ujasnív dohmáty, pravoslávijem víru utverdíl jesí, ótče prepodóbne, Christá Bóha molí, darovátin nám véliju mílost'.

Sláva: Stólp byl jesí cérkve, bohátstvo nekrádomo blahočéstija javíl jesí, bohoslóve Hrihórije, bezstrástijem ujasnív žitijé tvoje, i Trójcy ujasnív dohmáty. Ótče prepodóbne, Christá Bóha molí, darovátin nám vélôiju mílost'.

I nýňi Bohoródičen: Božestvennyja skínija bylá jesí Slóva, jedína vsečístaja Dívo Máti, čistotóju ánhely prevozšédšaja: páče vsích mené pérst' bývša, oskvernéna plótskími prehrišéňmi, očísti molítv tvojih božestvennyimi vodámi, podajúšči, Čístaja, véliju mílost'.

2. Sidálen hl. 5. Pod. Sobeznačál'noje: Bódrstvovav slóvom ístiny, Trójčeskiju deržávu bohoslóviv, Árijevo zločéstije i prebezzakónnoje zloslávije nizložív, jáko blahočéstija dóblestvennik i pobórník, svjatíteľu, prosvitíl jesí vo tmí nevid'inija sid'áščyja.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Duší mojejá strásti mnohobol'znennyja, i plóti mojejá nedúhi vskóri iscilí, umá mojhó bluzénija ustávi, Vseneporóchnaja, í v tišiň pomyslóv molítvy prinosíti čísty Carjú vsjáčeskich spodóbi Bohoródice, i sprosíti prehrišénij ostavlénije.

Veličánije: Veličájem t'á, svjatíteľu ótče Hrihórije, i čtém svjatúju pámjat' tvojú: tý bo móliši o nás Christá Bóha nášeho.

Uslyšíte sijá vsí jazýcy, vnušíte vsí živúščiji po vselénňij.

Ustá mojá vozhláhoľut premúdrost', i poučénije sérdca mojhó rázum.

Blahovistích právdu v cérkvi velícij

Uslýšati mí hlás chvály tvojejá, i povídati vsjá čudesá tvojá.

Ustá právednaho poučátsja premúdrosti, i jazýk jeho vozhláhoľet súd.

Blažéni živúščiji v dómu tvojem, vo vík víka voschvál'at t'á.

Sláva i nýňi: Alliluja 3x, sláva tebí Bóže.

Sidálen, hl. 8. Pod. Premúdrosti: Obličája lést' zločestvých, písánija otverzája Bohoľpno, poslál jesí dohmáty, páče méda naslaždájúščyja vírných serdcá, jávi dostočúдне, Trójci služíti vo jedínstvi božestvá: Tímže Spása óbraz na ikóni predstavil jesí oblobyzáti imuščestvíteľno čelovícestvo, bohoslóve Hrihórije. Molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije darovátin prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat' tvojú.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Jehdá prijídet sudíti zémľu vsích Vladýka i Tvoréc, ovcám mjá sopričtí desným osuždénnoho: i kromíšnija tmý, i vsjákaho mučénija, tvojhó nepotrénnoho rabá ischítí, mol'úsja. Da blahodárno veličáju bohátstvo tvojejá bláhosti, Bohoródice Vseneporóchnaja, i vopijú tí rádujasja: molísja Christú Bóhu prehrišénij ostavlénije dáti mňi: tebe bo ímam nadéždu ráb tvój.

Stepénna hl. 4: Ot júnosti mojejá:

Prokímen: hl.4. Ustá mojá vozhláhoľut premúdrost', i poučénije sérdca mojhó rázum.

Stích: uslyšíte sijá vsjá jazýcy, vnušíte, vsí živúščiji po vselénňij.

Jn zač. 35

Po 50 psalmi: stíchira, hl. 6: Prepodóbne treblažénne svjat'íjšij ótče, pástyrju dóbryj, i načalopástyrja Christá učeničé, položívvyj dúšu za óvcy, tý i nýňi, vsechvál'ne bohoslóve Hrihórije, prosí molítvami tvojími, darovátin nám véliju mílost'.

Kanón hl.1.

Písň 1

Irmos: Pochvalú Bohovídec Mojsěj Izráil'u predvozhlášájet, načínájet že Marijám premúdrym ženám písň pobídnuju: Izbávitel'u Bóhu vsí vospojím.

Stích: svjatíteľu ótče Hrihórije, molí Bóha o nás.

Izbávu načaloródnaho, o nášych že strastéch króv bohotočnuju, stál jesí v žértvu prinosjá: i nýňi vírnym, Hrihórije vse múdre, Bóha podážď nám udoboprimirítel'na.

Stích: svjatíteľu ótče Hrihórije, molí Bóha o nás.

Skrižáli Bohonačertánnyja, vo mrák Mojsěj všéd, priját níkohda: tý že vo umí postáviv Bohoprijátnuju trapézu, príľížno Bóha umolíl jesí.